

TISKOVÁ ZPRÁVA

15. květen 2019

Královna českého divadla a filmu Eliška Balzerová oslaví spolu s Hraběnkou 70. narozeniny na jevišti Divadla PALACE.

25. května 2019 se od 19.00 hodin odehraje na jevišti Divadla Palace (www.divadlopalace.cz) malý zázrak: skutečnost jevištní se prolne se skutečností reálnou.

V představení inscenace Hubačovy Hraběnký oslaví na den přesně stejné životní jubileum dramatická postava Hraběnka i její představitelka Eliška Balzerová. V jevištní transkripci slavného filmu Zámek v Čechách v režii kmenového režiséra Petra Hrušky Eliška Balzerová zazářila přesně před rokem, kdy měla inscenace 4. května 2018 světovou premiéru. Ředitel divadla Milan Školník, Elišce Balzerové roli nabídl jako poctu velké české herečky a následně se tato inscenace stala doslova kultovní, vysoce oceňovanou laickou i odbornou veřejností.

Eliška Balzerová

Vsetínskou rodačku Elišku Balzerovou, rozenou Havránkovou, přivedla k divadlu její maminka, nadšená amatérská divadelnice. Po maturitě na brněnské konzervatoři Eliška vystudovala JAMU, kterou v roce 1971 absolvovala mj. Smočkovou legendární Svatavou (Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho, Burkeho hrál B. Polívka) či Hraběnkou z Beaumarchaisovy Figarovy svatby. Již v době studií hostovala v brněnském Divadle bratří Mrštíků a v tamním Státním divadle.

Po studiích nastoupila do angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde se uvedla princeznou Regan v Shakespearově Králi Learovi (režie M. Fridrich, 1971). Už o rok později začala hostovat v Národním divadle ve velké roli Anny (A. Miller: Všichni moji synové, r. J. Pleskot), kam se vrátila v roce 1976 jako Kněžna v Jiráskově Lucerně (r. J. Mixa). S Budějovicemi se rozloučila v roce 1975 též rolí Jiráskovy Kněžny v Hassově inscenaci Lucerny, která se několik let hrála v letních měsících v unikátním českokrumlovském divadle s otočným hledištěm.

V roce 1975 jako host nastudovala pod režijním vedením legendárního Evalda Schorma v Činoherním studiu v Ústí nad Labem hlavní roli Soni

Čechové v Páralově Profesionální ženě. Rolí Martiny z dramatisace Rollandova románu Dobrý člověk ještě žije (r. F. Štěpánek) v roce 1977 vstoupila do angažmá do Divadla na Vinohradech, kde setrvala plných 20 let. Patřila zde k hvězdám souboru, na které "se chodilo". Odehrála zde velkou plejádu převážně hlavních a velkých rolí. S Vinohrady se v roce 1998 (j. h.) rozloučila rolí Hraběnky de Saint-Fond (J. Mišima: Markýza de Sade, r. V. Polesný).

Eliška Balzerová od poloviny 90. let 20. století iniciovala a spolu s Tomášem Töpferem se výrazně podílela na záchraně a znovuootevření Divadla na Fidlovačce, které díky ní povstalo z popela a stalo se opětovně nedílnou a kvalitní součástí (nejen pražského) divadelního života. S nebývalým úspěchem zde odehrála vrcholné role klasického i moderního repertoáru a její výkony spolehlivě plnily hlediště. Léta byla též ředitelkou Nadace Fidlovačka a po odchodu Tomáše Töpfera v roce 2012 z postu ředitele, se stala na 3 roky ředitelkou Divadla na Fidlovačce a zdárně jej provedla těžkým obdobím.

E. Balzerová s velkým ohlasem u laické i odborné veřejnosti nastudovala i několik monodramat – Rok magického myšlení (r. J. Kališová, 2009) Mistrovská lekce (r. J. Kališová, 1997) a především Můj báječný rozvod (r. J. Kališová, 2003), který se hraje dodnes a má na svém kontě již více než 800 repríz a stal se do značné míry legendou.

Neustálé tvůrčí pnutí a nezdolná energie E. Balzerové jsou důvody, které ji nutí ke stále novým počínům. Krom již zmíněné Fidlovačky E. Balzerová stála u zrodu Soukromé herecké školy (dnes Vyšší odborná škola herecká), kde i vyučovala herectví (mezi její studenty mj. patřila T. Kostková), podílela se na vzniku divadelního uskupení Divadlo tvůrčích osobností Praha či Letních shakespearovských slavností na Pražském Hradě, kde v roce 1990 v Kačerově režii hrála Titánii ve Snu noci svatojánské (Puka zde, jako svou poslední velkou roli hrál M. Kopecký).

Herectví Elišky Balzerové lze charakterizovat jako minimalistické, intelektuální, elegantní, ale s nebývalým vnitřním emotivním až vášnivým nábojem. Její fyzis ji přímo předurčuje pro role šlechticů (Alžběta, E. Vilarová: Caj u královny, r. J. Deák, 2007) či přísných žen (Vrchní sestra, D. Wasserman, K. Kesey: Kukaččí hnízdo, r. J. Kačer, 2000). Skvěle ale dokáže zahrát i postavy komické a lidové (Plajznerka, J. Drda: Dalskabáty, hříšná ves, r. T. Töpfer, 2000). Za vrchol v tomto oboru lze považovat Balzerové Goldu (J. Bock, J. Stein, S. Harnick: Šumař na střeše, r. J. Deák, 1998) a především její převratnou interpretaci Babičky Boženy Němcové (r. J. Jirků, 2013).

Evropský věhlas a ohromnou popularitu Elišce Balzerové přinesla role mladé ortopedky Alžběty Čeňkové v legendárním Dietlově seriálu Nemocnice na kraji města (r. J. Dudek). Další významné televizní role ztvárnila např. v Kachyňových Zlatých úhořích (1979), Dudkově seriálu Bambinot (1984).

Film jí zprvu nabízel převážně vedlejší role: Věra v komedii Vrchní, prchni! (r. L. Smoljak, 1980), Dáša Adámková v komedii S tebou mě baví svět (r. M. Poledňáková, 1982), Inga v Papouškově komedii Všichni musí být v pyžamu (r. J. Papoušek, 1984), Ema Gabrielová v boxerském dramatu Pěsti ve tmě (r. J. Soukup, 1986) a nezvykle přísná vrchní sestra v dramatu Karla Kachyni Městem chodí Mikuláš (1992). V poslední dekádě E. Balzerová odehrála řadu velkých rolí, mj. ve filmech Ženy v pokušení (J. Vejdělek, 2010), Láska je láska (M. Cieslar, 2012), Teorie tygra (r. R. Bajgar, 2016), Tátova volha (r. J. Vejdělek, 2018).

Úspěšně se též věnuje dabingu. Za roli Rosemary Boxerové (ztvárněné herečkou Felicity Kendalovou) v TV seriálu Zločiny v zahradách (2003) – část „Vražda v divadle“ si v září roku 2007 odnesla prestižní cenu Františka Filipovského. Mezi další dabingové role patří např. Barbara Roseová ve Válce Roseových (1989), Paní Pellová v Hořící Mississippi (1988) nebo Willie Scottová v Indiana Jones a chrám zkázy (1984).

Manželem Elišky Balzerové je producent Jan Balzer, s nímž má dvě děti: syna Jana a dceru Adélu, která se též věnuje divadlu (vystudovala ve Finsku dějiny divadla a stejně jako její matka získala 1. angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích).

Pod názvem **Hraběnka** uvedlo Divadlo Palace divadelní adaptaci filmového scénáře Jiřího Hubače Zámek v Čechách. Autorem divadelního přepisu je syn známého scénáristy Ivan Hubač. Světová premiéra této inscenace se v Divadle Palace uskutečnila 4. května 2018. Titulní postavu Hraběnky ztvárnila Eliška Balzerová, pro kterou je práce na této roli prvním pracovním setkáním s Divadlem Palace a režisérem Petrem Hruškou. Ten do dalších rolí obsadil Davida Novotného, Miroslava Etlera, Martinu Delišovou, Kateřinu Holánovou, Martina Pechláta, Michala Novotného, Richarda Trstána, Evu Kodešovou, Dušana Sitka, Rudolfa Stärze, Karla Vlčka, Miroslava Sabadina, Václava Lišku a Zbigniewa Kalinu. O výpravu se postaral kmenový výtvarník Divadla Palace Miroslav Král.

www.divadlopalace.cz

Pro více informací a foto v tiskové kvalitě prosím kontaktujte:

David Braun, tel. 734 448 917, e-mail: produkce.palace@gmail.com

